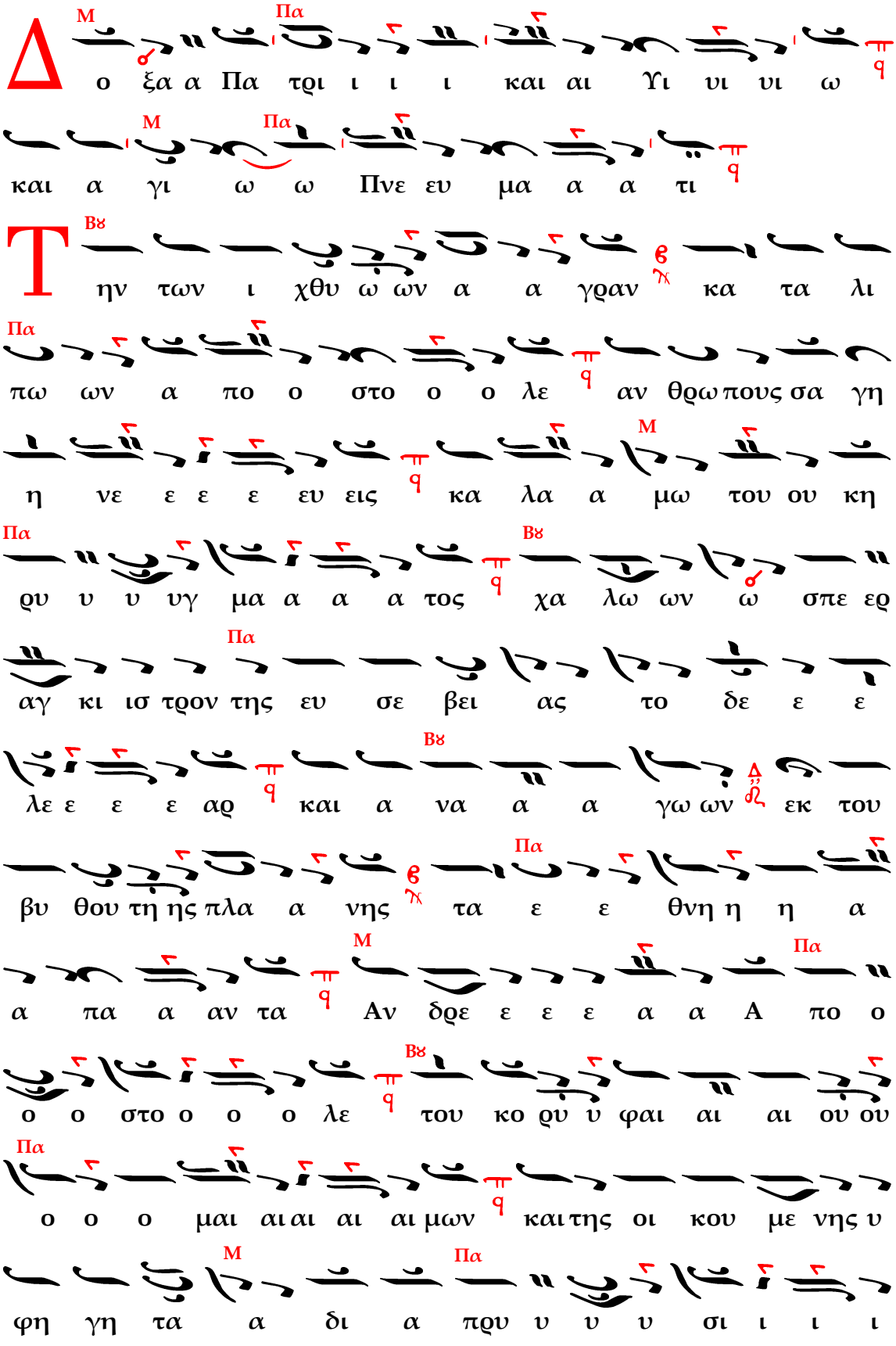
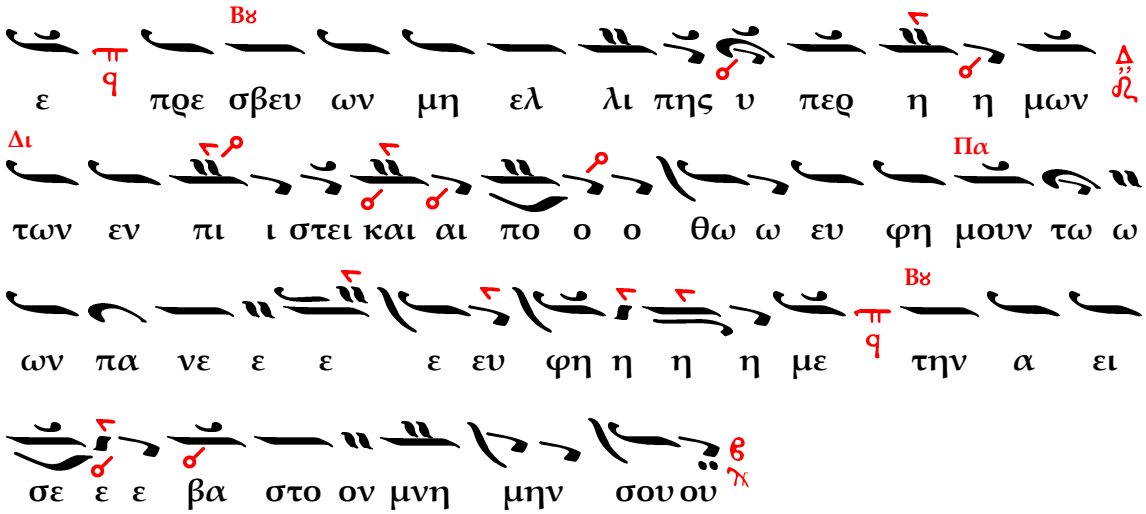
Εἰς τόν ἑπσπερινόν. Δόξα.

Ἀνατολίου.

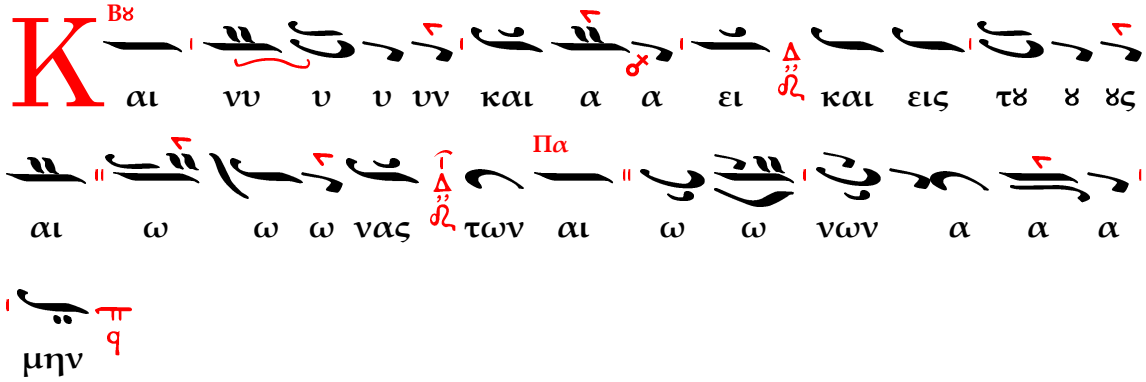
Ἦχος Πα

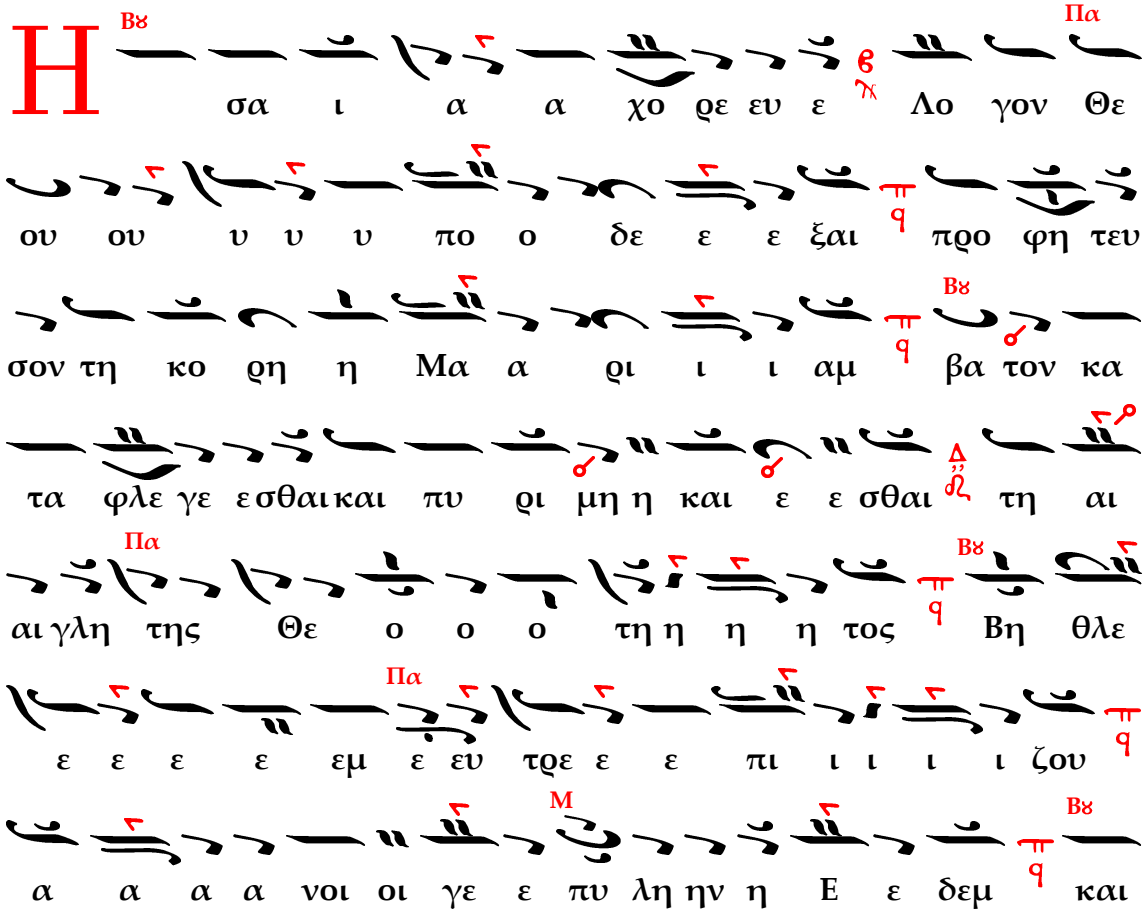

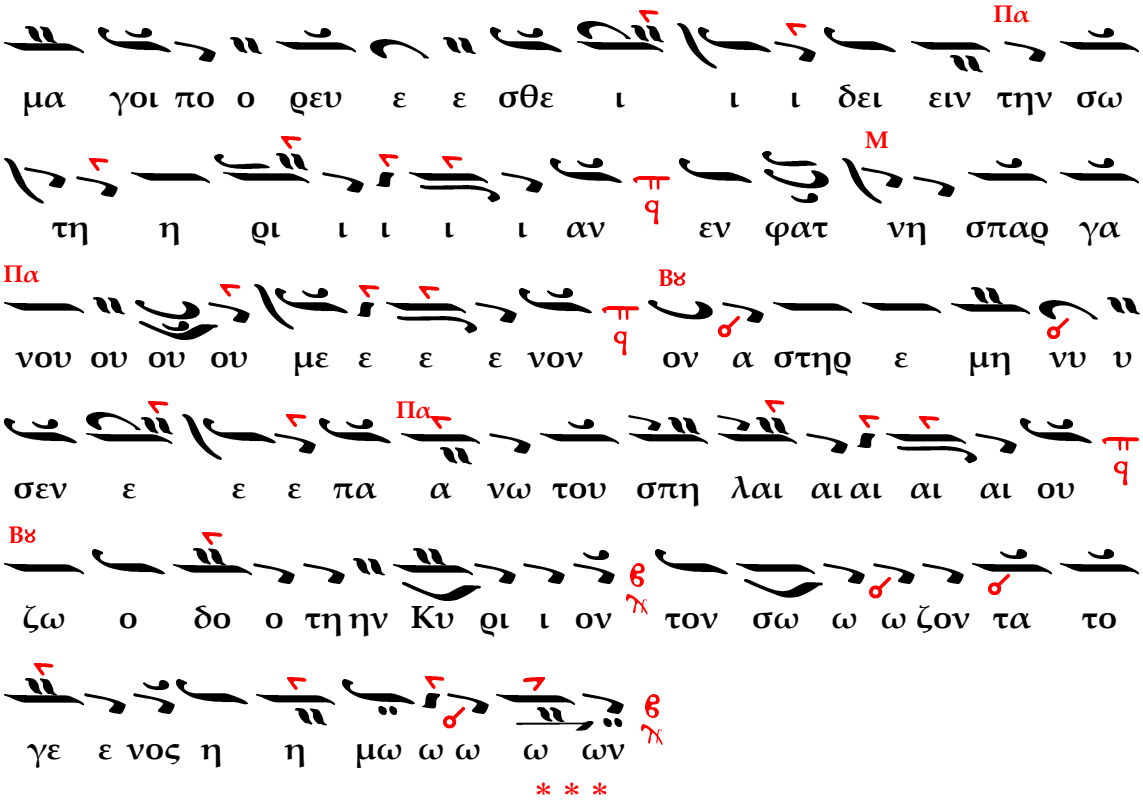

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος Πα

Πα
μα γοι πο ο ρευ ε ε σθε ι ι ι δει ειν την σω
Μ
τη η ρι ι ι ι αν εν φατ νη σπαρ γα
Πα
Βϐ
νου ου ου ου με ε ε ε νον ον α στηρ ε μη νυ υ
Πα
σεν ε ε ε πα α νω του σπη λαι αι αι αι αι ου
Βϐ
ζω ο δο ο τη ην Κυ ρι ι ον τον σω ω ω ζον τα το
γε ε νος η η μω ω ω ω ων

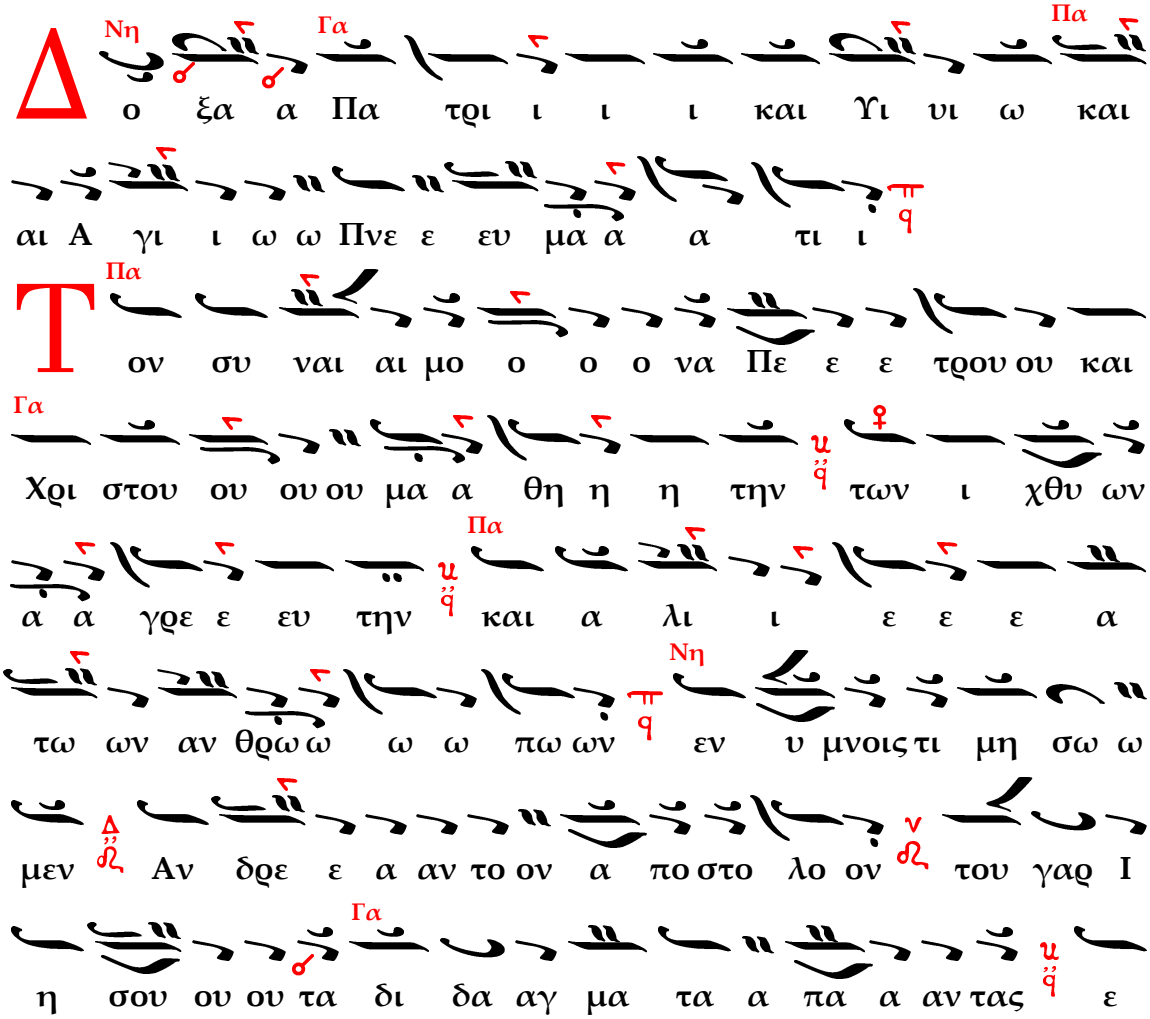
* * *

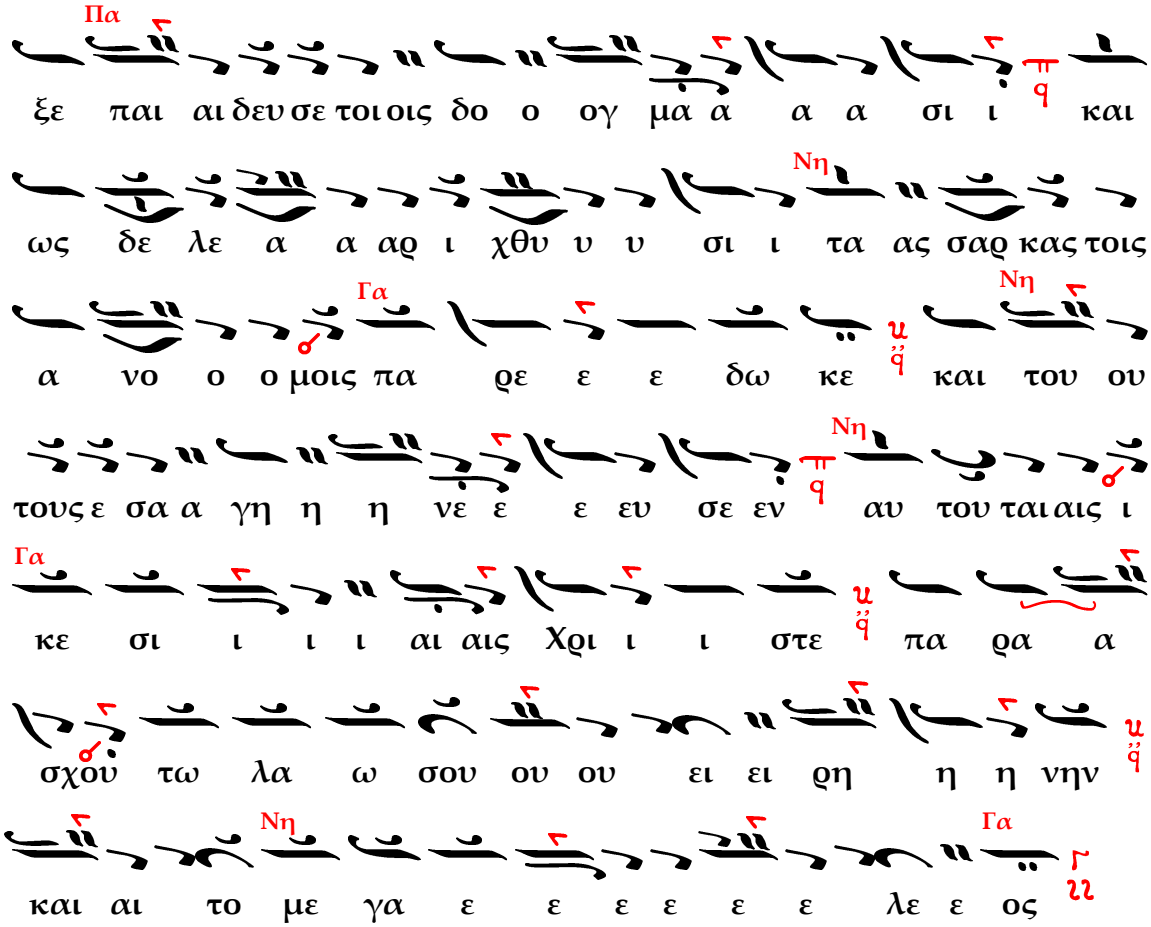
Εἰς τά ἀπόστιχα

Δόξα.

Γερμανοῦ.

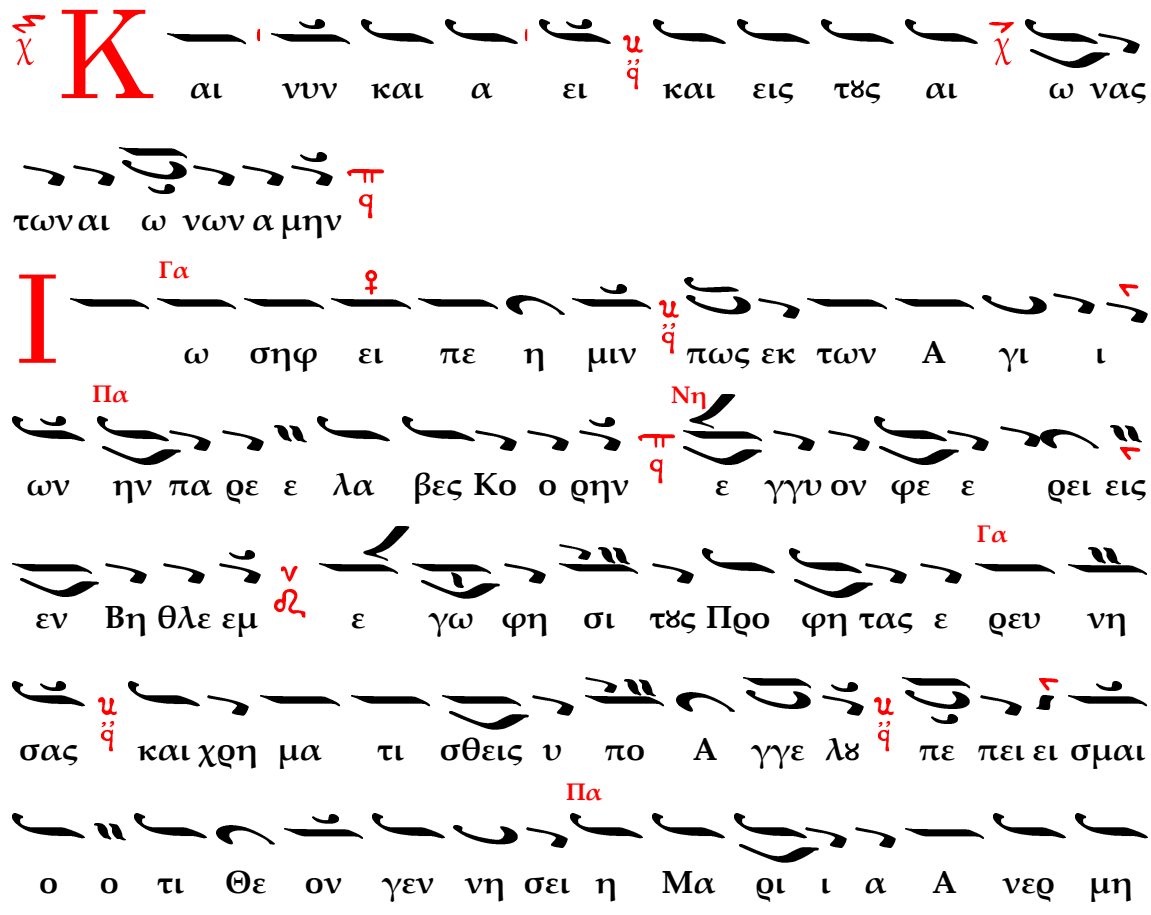
Ἦχος Γα

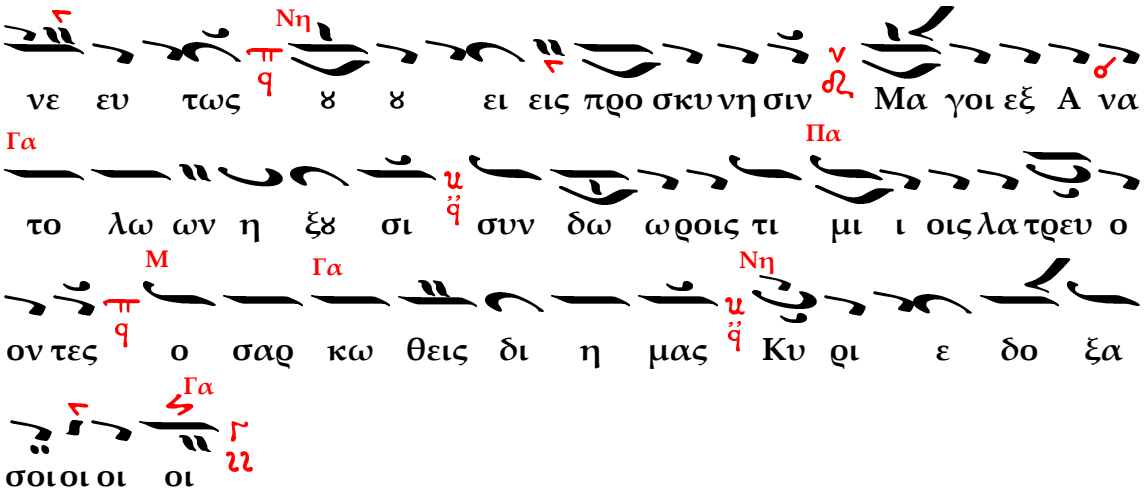

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος Γα

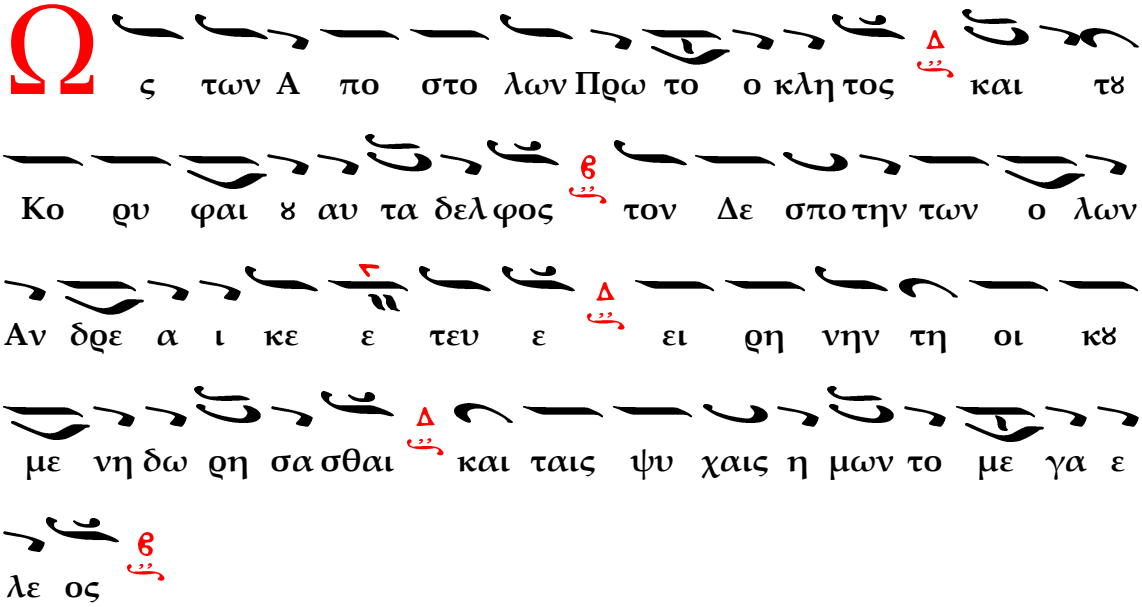

νε ευ τως ϙ ϫ ϫ ει εις προ σκυ νη σιν Μα γοι εξ Α να
το λω ων η ξϫ σι συν δω ωροις τι μι ι οις λα τρευ ο
ον τες ϙ ο σαρ κω θεις δι η μας Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι οι οι

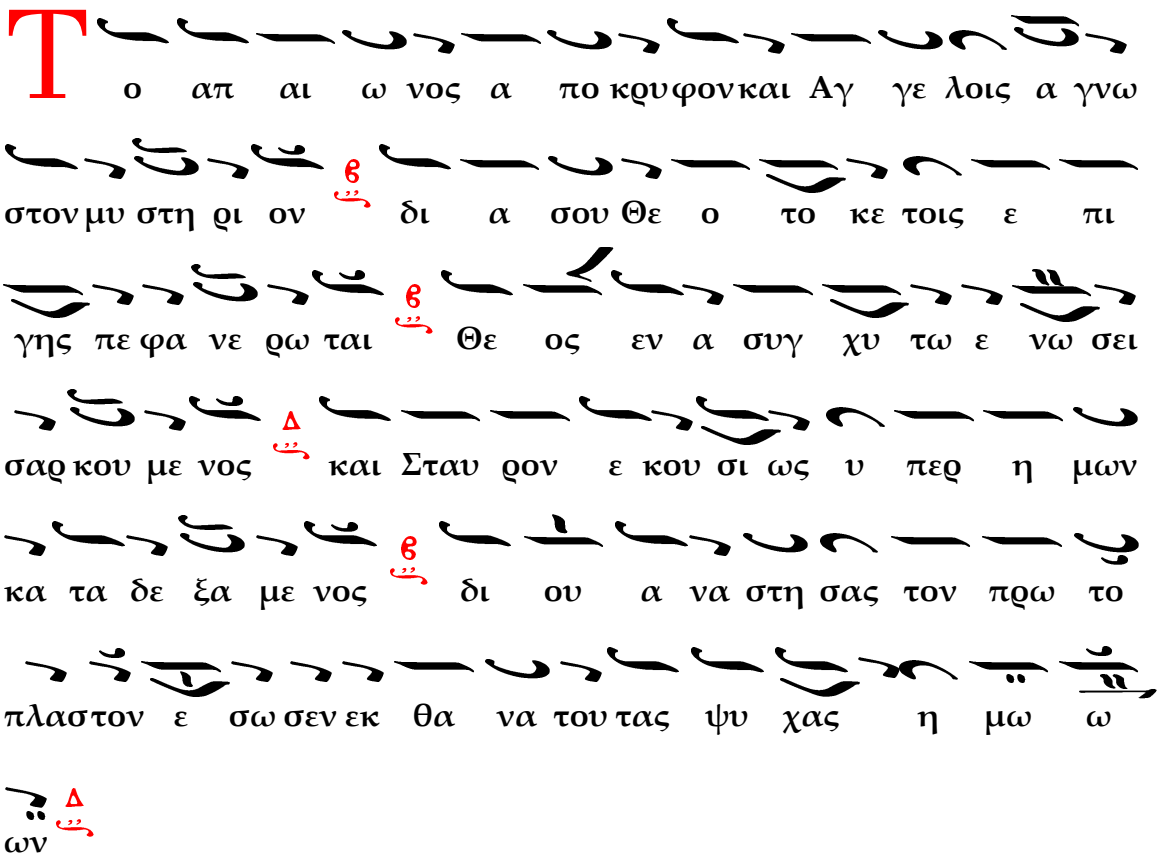
Ἀπολυτίκια

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄ Δι-

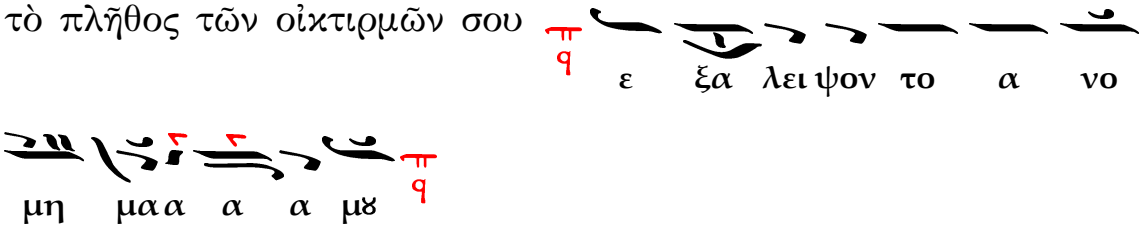
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

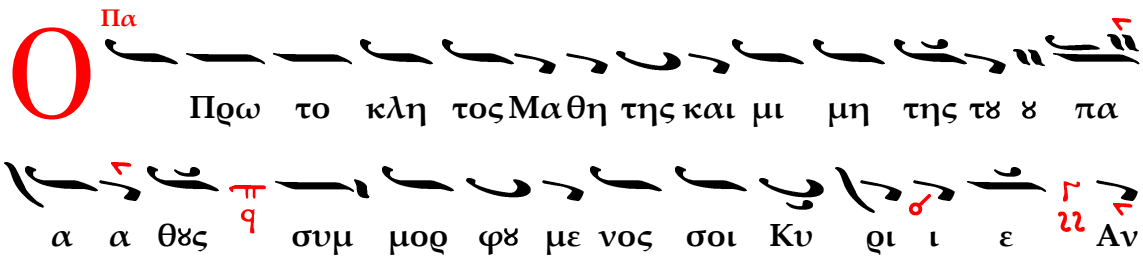

Εἰς τόν ν' ψαλμόν

Ἦχος Πα

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

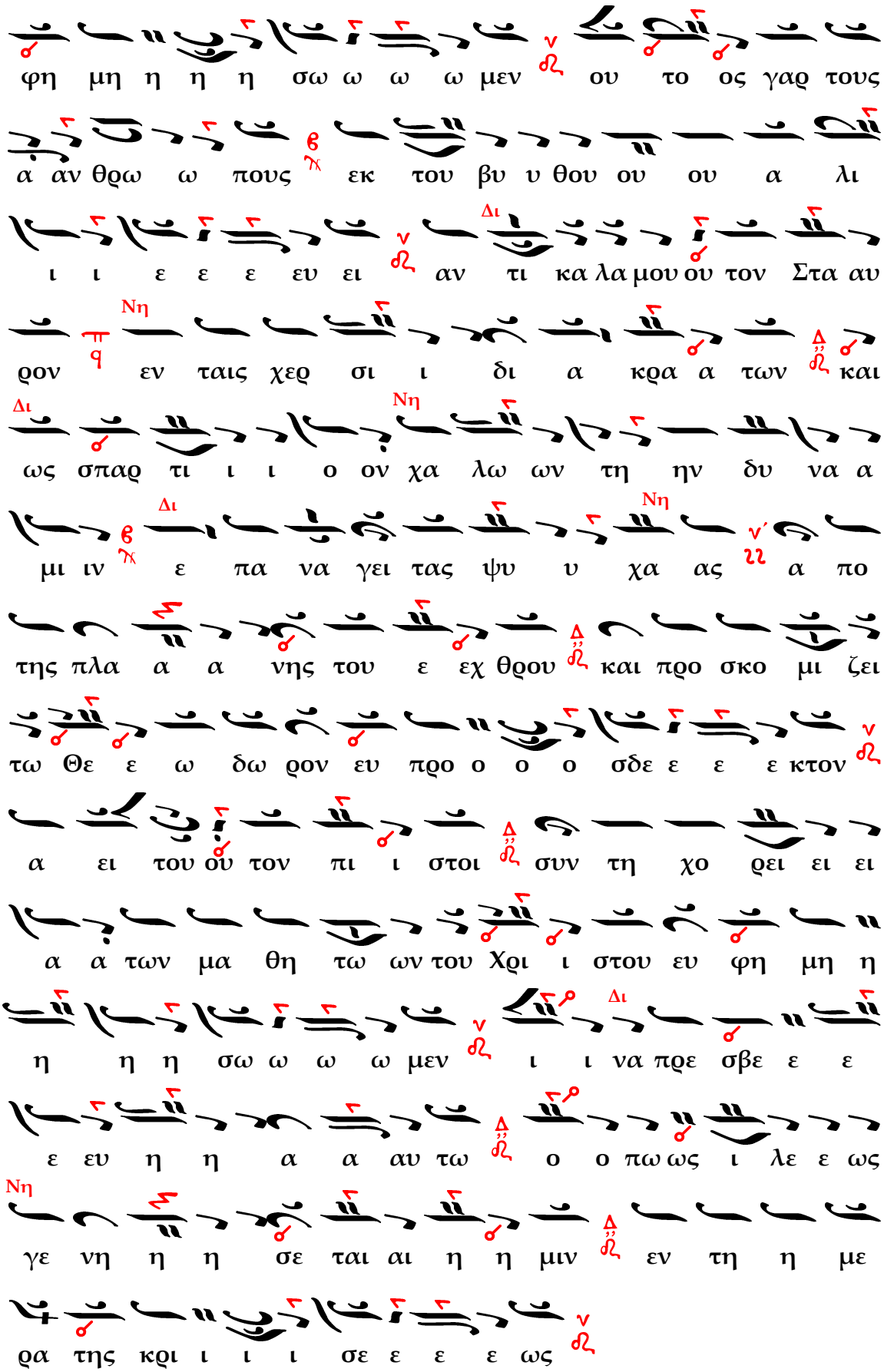

Εἰς τούς αἴνους.

Δόξα.

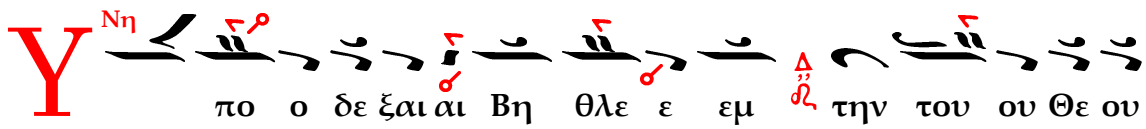
Ἦχος πλ. Νη

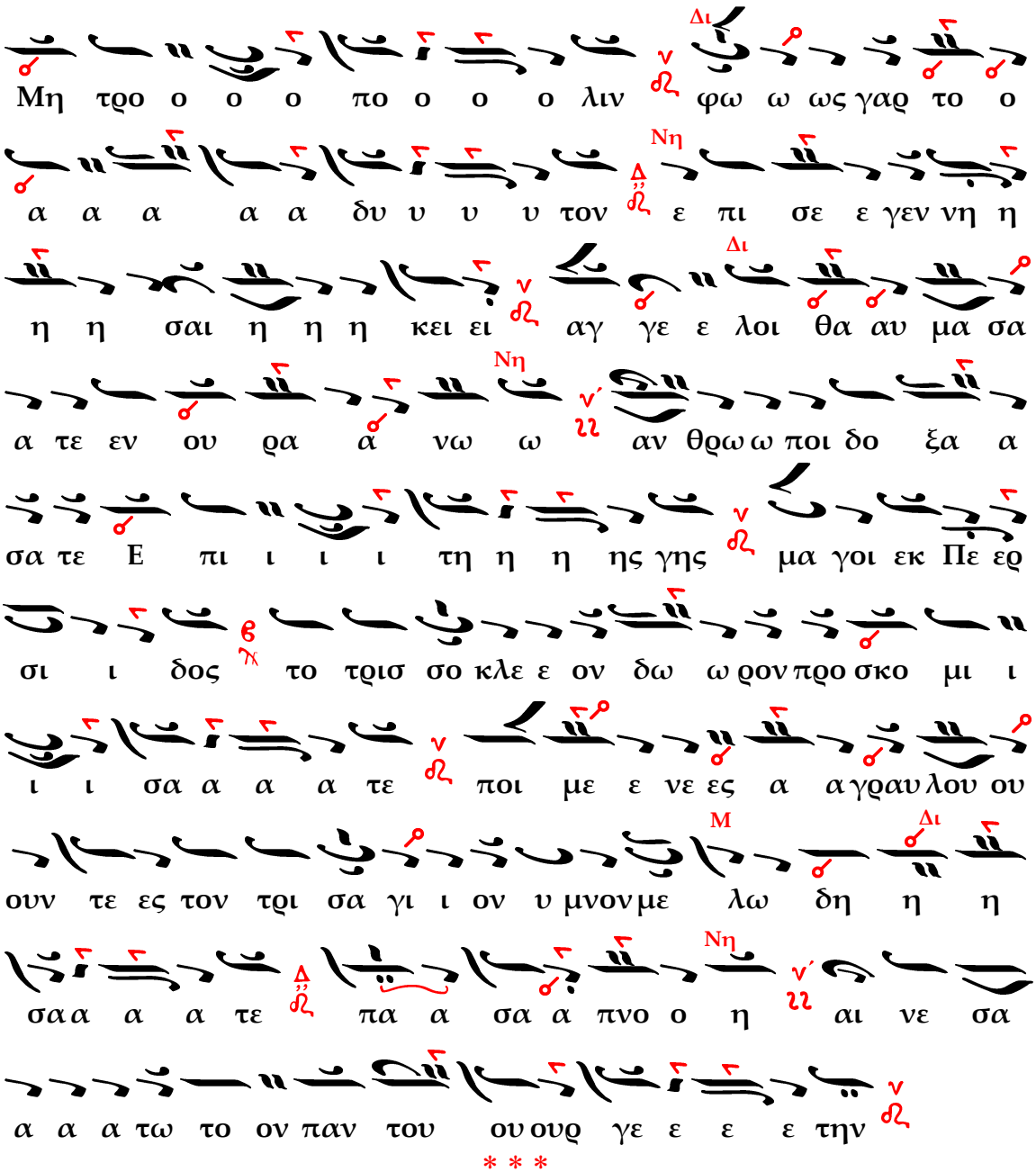

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μη τρο ο ο ο πο ο ο ο λιν φω ω ως γαρ το ο
α α α α α δυ υ υ υ τον ε πι σε ε γεν νη η
η η σαι η η η κει ει αγ γε ε λοι θα αυ μα σα
α τε εν ου ρα α νω ω αν θρω ω ποι δο ξα α
σα τε Ε πι ι ι ι τη η η ης γης μα γοι εκ Πε ερ
σι ι δος το τρισ σο κλε ε ον δω ω ρον προ σκο μι ι
ι ι σα α α α τε ποι με ε νε ες α α γραυ λου ου
ουν τε ες τον τρι σα γι ι ον υ μνον με λω δη η η
σα α α α τε πα α σα α πνο ο η αι νε σα
α α α τω το ον παν του ου ουρ γε ε ε την

* * *